

1. számú melléklet

INÁRCRS KÖZSÉGI ÖNKORMÁNYZAT KÉPVISELŐ-TESTÜLETÉNEK 21/2003. (XI. 26.) számú RENDELETÉHEZ

A 6. § (2) bekezdése szerinti helyi iparüzési adó alapjának megosztása:

1. Az a vállalkozó, akinek a tárgyévet megelőző teljes adóévben az iparüzési adóalapja (a továbbiakban: adóalap) nem haladta meg a 100 millió forintot, a következő 1.1., 1.2. vagy 2.1. pont szerinti adóalap-megosztási módszer valamelyikét köteles alkalmazni.

1.1. Személyi jellegű ráfordítással arányos megosztás módszere

A székhely, telephely(ek) szerinti településekhez (a továbbiakban együtt: települések) tartozó foglalkoztatottak – ideértve a magánszemély vállalkozó [52. § 26. a)–d) pont] esetében önmagát is – után a tárgyévben elszámolt személyi jellegű ráfordítások arányában osztható meg az adóalap. Személyi jellegű ráfordításnak a melléklet alkalmazásában az tekintendő, amit a számvitelről szóló törvény annak minősít, és a társasági adóról és osztalékadóról szóló törvény, illetőleg a személyi jövedelemadóról szóló törvény alapján költségként elszámolható. A magánszemély vállalkozó esetében az önmaga után elszámolt személyi jellegű ráfordítás címén – az említett törvényekben foglaltaktól függetlenül – 500 000 Ft-ot kell figyelembe venni. Ha a nem magánszemély vállalkozó ügyvezetője (a vállalkozónak a társasági szerződésben, az alapító okiratban képviselőjére feljogosított magánszemély) után az adóévben személyi jellegű ráfordítás nem merül fel, akkor ezen ügyvezető után 500 000 forintot kell figyelembe venni személyi jellegű ráfordítás címén. A településen kívül változó munkahelyen foglalkoztatott személyek esetében a ráfordítást annál a településnél kell figyelembe venni, ahol ezen személyek tényleges irányítása történik.

A részletszámítás a következő:

a) A vállalkozó összes személyi jellegű ráfordításának összegét 100%-nak véve, meg kell állapítani az egyes településekre eső személyi jellegű ráfordítások százalékos arányát.

b) A vállalkozó adóalapjának olyan százaléka tartozik az egyes településekhez, amilyen arányt az a) pont szerint megállapított százalék képvisel.

1.2. Eszközérték arányos megosztás módszere:

A településekhez tartozó, az adóév folyamán a vállalkozási tevékenységhez használt tárgyi eszközök eszközértékének együttes összege arányában kell az adóalapot megosztani. Tárgyi eszköz mindaz a saját tulajdonú, bérelt, lízingelt eszköz, amely a számvitelről szóló törvény szerint tárgyi eszköz lehet. A 100 ezer forint beszerzési érték alatti tárgyi eszközöket – a használat idejétől függetlenül – csak az aktiválás évében kell figyelembe venni. A tárgyi eszköz értéke (eszközérték) a tárgyi eszköznek az e melléklet szerint figyelembe veendő értéke.

A társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény, illetőleg a személyi jövedelemadóról szóló törvény hatálya alá tartozó vállalkozó egyrészt az említett törvények rendelkezései szerint az adóévben elszámolható értékcsökkenési leírás, a költségként elszámolható bérleti díj, lízing díj összegét veheti eszközérték címén figyelembe, ezen túlmenően azon egyébként a vállalkozás tevékenységéhez használt tárgyi eszközök után, amelyek a költségek között nem szerepelhetnek

– termőföld esetében aranykoronánként 500 forintot;

– telek esetében a beszerzési érték 2%-át

kell eszközértéknek tekinteni.

Ha az eszközérték az előbbiek szerint nem állapítható meg, akkor a számviteli törvény szerinti ingatlanok esetén a beszerzési érték 2%-a, egyéb eszközök esetén a beszerzési érték 10%-a tekintendő eszközértéknek. Ha a nyilvántartásokból a beszerzési érték nem állapítható meg,

akkor beszerzési értéknek a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerint megállapított piaci érték tekintendő.

A településen kívül változó munkahelyen hasznosított tárgyi eszközök esetében az eszközértéket annál a településnél kell figyelembe venni, ahol ezek működtetésének tényleges irányítása történik, illetőleg – járműveknél – ahol azt jellemzően tárolják.

A részletszámítás a következő:

a) A vállalkozó összes eszközértékének összegét 100%-nak véve, meg kell állapítani az egyes településekre eső eszközértékek százalékos arányát.

b) A vállalkozó adóalapjának olyan százaléka tartozik az egyes településekhez, amilyen arányt az a) pont szerint megállapított százalék képvisel.

2.1. Az a vállalkozó, akinek a tárgyévét megelőző teljes adóévben az adóalapja meghaladta a 100 millió forintot, köteles a következő adóalap megosztási módszert alkalmazni.

Az adóalap olyan hányadát kell a személyi jellegű ráfordítással arányos megosztás módszerével (1.1. pont) megosztani, amilyen arányt a személyi jellegű ráfordítások összege képvisel a személyi jellegű ráfordítás és eszközérték együttes összegén belül. A fennmaradó adóalap-részre az eszközérték arányos megosztás módszerét (1.2. pont) kell alkalmazni.

A részletszámítás a következő:

a) Az adóalapot két részre – személyi jellegű ráfordítás arányos megosztás módszerével megosztandó és eszközérték arányos megosztás módszerével megosztandó részre – kell osztani. A személyi jellegű ráfordítással arányos megosztás módszerével megosztandó adóalap-rész megállapítása az alábbi képlet szerint történik:

$$A_H = VA_a / (VA_a + VA_b), \text{ ahol}$$

VA_a = az 1.1. pont szerinti összes személyi jellegű ráfordítás összege

VA_b = az 1.2. pont szerinti összes eszközérték összege

A_H = a VA_a és VA_b együttes összegén belül a VA_a hányada.

Az adóalapnak az A_H százalékban kifejezett hányadát a személyi jellegű ráfordítás arányában kell a települések között megosztani, az adóalapnak a fennmaradó részét pedig eszközérték arányosan kell a települések között megosztani.

b) Az adott településre eső adóalap egyenlő az adott településre a személyi jellegű ráfordítással arányos megosztási módszerrel kiszámított rész-adóalap, valamint az eszközérték arányos megosztási módszerrel kiszámított rész-adóalap együttes összegével.

2.2. A villamos energiáról szóló törvény szerinti egyetemes szolgáltató, villamosenergia-kereskedő és villamos energia elosztó hálózati engedélyese, továbbá a földgázellátásról szóló törvény szerinti egyetemes szolgáltató, földgázkereskedő és földgázelosztói engedélyes végső fogyasztó részére történő villamos energia, földgáz értékesítése, illetve villamos energia vagy földgáz elosztása esetén – a melléklet 1. és 2.1. pontjában foglaltaktól eltérően – a helyi iparüzési adó alapját [39. § (1) bek.]:

a) egyetemes szolgáltató, villamosenergia- vagy földgázkereskedő esetén az önkormányzat illetékességi területén végső fogyasztó részére eladott villamos energia vagy földgáz értékesítéséből származó számviteli törvény szerinti nettó árbevételnek a villamos energia vagy földgáz végső fogyasztók részére történő értékesítéséből származó összes számviteli törvény szerinti nettó árbevételben képviselt arányában,

b) villamos energia elosztó hálózati engedélyes és földgázelosztói engedélyes esetén az önkormányzat illetékességi területén lévő végső fogyasztó számára továbbított villamos energia vagy földgáz mennyisége és az összes, végső fogyasztónak továbbított villamos energia vagy földgáz mennyisége arányában

kell megosztani a székhely, telephely szerinti önkormányzatok között.

2.3. Az építőipari tevékenységet folytató vállalkozó [52. § 62.] – döntésétől függően, az 1.1., 1.2., 2.1. pontokban foglaltaktól eltérően – adóalapját következők szerint is megoszthatja:

Az adóalap 50%-át a székhelye és a Htv. 52. § 31. pontja szerinti telephely(ek) szerinti települések között az 1.1. vagy a 2.1. pont szerinti megosztási módszer alkalmazásával kell megosztani. Az adóalap másik 50%-át pedig a Htv. 37. § (3) bekezdés szerint létrejött telephelyek szerinti települések között, az adott településen végzett építőipari tevékenységből [Htv. 52. § 24.] származó, számviteli törvény szerinti értékesítés nettó árbevétele és az adóév utolsó napján fennálló, építőipari tevékenységgel összefüggésben készletre vett befejezetlen termelés, félkésztermék, késztermék értéke együttes összegének, a vállalkozó 37. § (3) bekezdés szerint létrejött telephely szerinti valamennyi településen végzett építőipari tevékenységből származó összes, számviteli törvény szerinti értékesítés nettó árbevétele és az adóév utolsó napján fennálló, építőipari tevékenységgel összefüggésben készletre vett összes befejezetlen termelés, félkésztermék, késztermék értéke együttes összegében képviselt aránya szerint kell megosztani.

2.4.1. A vezetékek nélküli távközlési tevékenységet végző vállalkozó – a 3. számú melléklet 1. és 2.1. pontjától eltérően – a helyi iparüzési adóalapját a székhelye, telephelye szerinti települések között a vezetékek nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetője számlázási címe alapján a településen az adóév első napján számlázási címmel rendelkező vezetékek nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetők számának az összes vezetékek nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetője adóév első napja szerinti számában képviselt aránya szerint osztja meg.

2.4.2. A vezetékes távközlési tevékenységet végző vállalkozó – a 3. számú melléklet 1. és 2.1. pontjától eltérően – a helyi iparüzési adóalapját a székhelye, telephelye szerinti települések között a vezetékes távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetője részére nyújtott szolgáltatás helyének címe, valamint – ha a vállalkozó vezetékek nélküli távközlési szolgáltatást is nyújt – a vezetékek nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetője számlázási címe alapján a településen az adóév első napján, a vezetékes vagy vezetékek nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetők számának az összes, vezetékes és vezetékek nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetője adóév első napja szerinti számában képviselt aránya szerint osztja meg.

3. Az egyes településekre eső adóalapok együttes összege egyenlő a vállalkozó adóalapjának összegével.

4. Az adóelőleg számításánál ugyanazt a módszert kell alkalmazni, mint az adó számításánál.

5. Az adóalap-megosztásra vonatkozó számításokat – a kerekítés általános szabályai alapulvételével – hat tizedesjegy pontossággal kell elvégezni.

6. A megosztás módszerét, az adóelőleg és adó számításának menetét a vállalkozónak – az adóhatóságok (állami, önkormányzati) által ellenőrizhető módon – írásban rögzítenie kell.

7. Az 1.1, 1.2, 2.1 pontok szerinti megosztási módszerek közül nem lehet azt alkalmazni, amelyik a székhely vagy valamelyik telephely szerinti település esetén nulla forint települési adóalapot eredményezne.

8. Amennyiben a vállalkozónak a székhely szerinti településen kívül legalább egy telephelye van és az adóalapot az 1.1. vagy 2.1. pont szerint kell megosztani, akkor a magánszemély vállalkozó, illetve nem magánszemély vállalkozó esetén az ügyvezető, ügyvezetők után figyelembe veendő személyi jellegű ráfordítás legalább 10%-át a székhely szerinti településhez kell kimutatni.

9. Az 1.2 pont szerinti megosztási módszer nem alkalmazható, ha a székhely szerinti településen eszközérték nem mutatható ki.